

Ey Kadın

– ferman · 15 Eylül 2025

Birazdan gün doğacak
Küskün ufkun karaya çalan yüzünden
Ey kadın
Uyandır beni korkulu rüyalardan
Ha düştüm, ha düşeceğim
Ey kadın
Gün parlayacak yüzünde, nefesinde
Ya düştüm, ya düşeceğim
Kulağım sesinde.

Gece ile baş başa yürüyor gibiyim
Toprağa iri iri yuvarlanıyor yağmur damlaları
Elimle kendi elimi tutmuş, kendimi sürüyor gibiyim
Yol soruyorum, yolunu kaybetmiş turnalardan
Bir film... Kendi sonumu görüyor gibiyim
Ey kadın!
Uyandır beni, korkulu rüyalardan.

Ben, benimleyim
Ben, ay parça gölgeli mezar yolcusu
Ey kadın!
Sen, bir bahar yolcusu
Geçiyorsun, gök burçlu dünyalardan
Ey kadın!
Uyandır beni, korkulu rüyalardan.

Boğazın üzerinde, boğazım kuruyor
Batan gün güneşi ile çöküyor akşam
Ayağımın altında zemin kayacak gibi duruyor
Kaçsam, nereye gideceğim
Ya kalsam?

Uzuyor, gittikçe önümde deniz
Yağmurlu hava taşıyor bulutlar
İşte biz...

Ey kadın
Ey, baharın yolcusu!
Geçerken gök burçlu dünyalardan
Uyandır beni, korkulu rüyalardan.

Ey kadın!
Sen, kır çiçeklerinin baş tacı
Sen, saatimin gösterdiği en güzel zamansın
Sen, kalbimdeki dinmeyen sancı
Sen, sesi örülü en güzel nidalardan
Ey kadın!
Uyandır beni, korkulu rüyalardan